

A Pécsi Ítéltábla a dr. Hartmann Mária ügyvéd (fél címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Schmidtné dr. Rókus Mária ügyvéd (fél címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogok megsértése és egyéb iránt indított perében a **Szekszárdi Törvényszék** 2015. október 21. napján kelt, 16.P.20.348/2015/4. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja, míg a perköltségre vonatkozó részében kiegészíti azzal, hogy kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt időben és módon - további 21.000 (huszonegyezer) forint elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 6.350 (hatezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy **Sz** város területén az alperes üzemelteti a fizető parkolókat.

A felperes 2014. április 23-án reggel 7:57 órakor **Szon**, a **K** parkoló területén parkolt érvényes jegy nélkül. Az alperes alkalmazottai lefotózták a felperes tulajdonában álló **XXX-000** forgalmi rendszámú, **A** típusú gépjárművet, és fizetési felszólítást készítettek. Amikor 7:58 órakor parkolójegyet váltott a felperes, és követelte a parkolóőröktől az ellenőrzés befejezését, az alperes alkalmazottai - mivel a jegyzőkönyvet már kiállították - arról tájékoztatták a felperest, hogy az alperes társasághoz írásban fordulhat panaszával.

Az alperes 2011. május 6. napján a felperes beadványára adott válaszában panaszának nem adott helyt. Ennek ellenére az alperes a jogvesztő 60 napos határidőn belül a felperessel szemben nem érvényesítette parkolási alap- és pótdíjigényét.

A felperes keresetében az alábbiakat kérte:

1. Állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes a parkoltatási gyakorlatát jogalap nélkül végzi, mert olyan mérőeszközöket használ, amelyek sem hitelesítéssel, sem használati etalonhoz való igazolással nem rendelkeznek.
2. Állapítsa meg a bíróság, hogy a rendelkezésre álló adatokból nem következik, hogy a felperes a jelzett helyen várakozott volna a személygépkocsijával.

3. Állapítsa meg a bíróság, hogy a perbeli esetben az alperes olyan fényképpel kívánta bizonyítani az érvényes parkolójegy hiányát, mely fényképet olyan helyzetben készített, amely kitakarások miatt érvényes jegyet feltételez.
4. Állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes eljárásával megsértette a felperes jóhírnevét.
5. Nem vagyoni kártérítés - tartalma szerint sérelemdíj - megfizetésére kötelezze a bíróság az alperest, amelynek összege megegyezik az alperesnek a felperessel szemben érvényesített követelésével, a keresetlevél benyújtásakor 10.060 forint. Helyesen a felperes által érvényesített sérelemdíj összege: 100.005 forint.
6. A bíróság ítéletével szüntesse meg az alperes jogszabálysértő gyakorlatát a parkolási időmérő és rögzítőeszközök tekintetében, azaz kötelezze az alperest, hogy eszközeit hitelesíttesse vagy használati etalonhoz igazítsa rendszeresen, a jogszabályoknak megfelelő módon.
7. Törölje a bíróság az alperesnek az összes olyan követelését, amely követeléseket parkolási ügyekben jogalapot nélkülöző módon állított.
8. Rendelje el a bíróság, hogy a jogalap nélkül beszedett parkolási pótdíjakat az alperes fizesse vissza mindazon személyeknek, akiktől a fent írt jogalapot nélkülöző módon szedte be a parkolási pótdíjat.
9. Állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes használatában lévő **J** kézikönyv és a hozzá kapcsolódó számítástechnikai nyilvántartási rendszer alkalmatlan arra, hogy hiteles dokumentációval archiválja és kezelje az alperes által működtetett parkolási szolgáltatás adatait.
10. Tiltsa el a bíróság az alperest a **J** kézikönyv és a hozzá kapcsolódó számítógépes adatkezelés használatától.
11. Rendelje el a bíróság az alperes visszafizetési kötelezettségét kamattal növelten mindazon személyektől, akiktől jogosulatlanul pótdíjat szedett be.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A törvényszék ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a közterületi parkolók üzemeltetéséről a Sz Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlésének 31/2011. (V.4.) számú Önkormányzati rendelet rendelkezik, továbbá az 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ), valamint a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény szabályozza. Ez utóbbi jogszabály 15/D.§-ának (1) és (3) bekezdése értelmében az alperesnek a felperessel szemben az esetleges jogosulatlan parkolásból fennálló követelése már nem érvényesíthető, mert a 60 napos jogvesztő határidőn belül az alperes követelését bírósági úton nem érvényesítette.

A felperes perbeli helyen és időben történt parkolásával összefüggésben az elsőfokú bíróság nem foglalt állást, azt érdemében nem vizsgálta.

A Polgári perrendtartás (továbbiakban: Pp.) 123.§-ára hivatkozva eljárási okokból utasította el a felperesnek a megállapításra irányuló kereseti kérelmeit, mivel úgy ítélte meg, hogy a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett megállapításra nincs szüksége, hiszen az alperesnek nincs a felperessel szemben érvényesített követelése.

A jóhírnévsértéssel összefüggésben kifejtette, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:43.§ d) pontja és a 2:45.§-ának (2) bekezdése alapján alaptalan a felperes keresete. Az alperes parkolóór alkalmazottai azzal a magatartásukkal, hogy eljárást kezdeményeztek a felperessel szemben, e körben a felperes gépjárművét lefényképezték és fizetési felszólítást intéztek felé, jóhírnévsértést önmagában nem követek el. Rámutatott arra a törvényszék, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint hatósági eljárás kezdeményezése, per megindítása vagy büntető feljelentés megtétele önmagában nem valósít meg személyiségi jogsérelmet, csak akkor, ha az ott írt tényállítások indokolatlanul sértők, bántók (BDT1429/2006.). Ilyen indokolatlanul sértő

kifejezést pedig a felperes sem állított. A parkolóőrök eljárását vitás polgári jogi helyzetnek, a peres eljárást megelőző intézkedésnek minősítette.

A Pp.3.§-ának (1) bekezdésére hivatkozva elutasította a felperesnek az arra vonatkozó kereseti kérelmeit is, hogy a perben részt nem vevő, konkrétan meg nem jelölt személyek javára az alperest fizetésre kötelezze a bíróság.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

Előadta, hogy a felperesnek „a jogegyenlőség elvén alapuló alkotmányos joga van ahhoz, hogy személyes adatait - így a személyhez köthető személygépkocsival való megálláshoz kötött adatait, hogy a felperes parkolással kapcsolatos cselekményével jogszabályt sértett - a parkoltató társaság valótlanul ne tüntesse fel sem az alperes által rögzített jegyzőkönyvében, sem bírósági tárgyaláson, sem egyéb helyen”. Kiemelte, hogy az adatkezelésről szóló 2011. évi CXII. törvény 14.§-a és 17.§-a értelmében, ha a személyes adat nem felel meg a valóságnak, akkor a valóságnak megfelelő adatot az adatkezelő köteles helyesbíteni. Álláspontja szerint e vonatkozásban terjesztett elő megállapítási keresetet, és mivel az alperes adatkezelő vitatta a felperes állítását a jogszerű parkolással összefüggésben, ezért „csakis bírósági döntés függvényében lehet megállapítani a személyes adat valódiságát vagy valótlanosságát”.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes gyakran veszi igénybe az alperes szolgáltatását, gyakran kénytelen parkolni az alperes által üzemeltetett parkolóban, és az alperes által követett gyakorlat a felperest szabad mozgásában sérti. Az alperes parkoltató társaság jogellenesen végzi parkoltató tevékenységét. A szabad mozgás pedig alapvető alkotmányos jog.

Mivel a felperes már korábban fizetett pótdíjat az alperes társaság felé, és a felperes keresete vonatkozott arra, hogy a jogalap nélkül beszedett parkolási pótdíjakat az alperes fizesse vissza azon személyeknek, akiktől jogalap nélkül szedett be pótdíjat - a felperes is ezen személyek közé tartozik -, ezért e vonatkozásban keresetét nem lehetett volna elutasítani.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a parkolási szolgáltatást szeretné törvényesen igénybe venni. Ez csak úgy lehetséges, ha az alperes mérőeszközeit hitelesíti.

Elismerte, hogy a felperes által kezdeményezett jogvita „valóban egy eset leírásából ered”, azonban rámutatott arra, hogy a kereset mégsem vonatkozott csak az adott időre és helyre, mivel az adott helyen és időben történtek az alperes hibás gyakorlatából eredtek. Ez a gyakorlat általánosságban is sérti a felperes jogait. A felperes a keresetlevelében sem kötötte a sérelem díjának a megítélését csak a konkrét esethez, hanem keresetében egyéb megállapítási kérelmeket is előterjesztett.

Hangsúlyozta, hogy minden olyan valótlan állítás, amely a felperesre vonatkozik és valótlan, a felperes jóhírnevét sérti. A felperesre nézve hátrányos, a társadalom részéről erkölcsileg elítélendő, ha az marad meg a köztudatban, hogy a felperes jogosulatlanul vette igénybe a parkolóhelyet.

Ezért a bizonyítékokat érdemben is kérte vizsgálni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte helyes indokai alapján.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobb részben helyesen állapította meg, és túlnyomó részt helyes jogszabályok alkalmazásával, érdemében helytálló jogi következtetésre jutott. Ezért a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta a másodfokú bíróság, míg a perköltségre vonatkozó részében részben megváltoztatta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése szerint.

Az ítéletábra a tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

Az alperes alkalmazásában álló parkolóőrök - **M M** és **Bné Sz Sz** - 2014. április 23-án 7:50 órakor érkeztek a **K** Parkoló területére. Ellenőrző szelvényt váltottak a parkoló automatából, körbejárták a parkoló területét, és észlelték, hogy a felperes tulajdonában álló személygépkocsiban parkolójegy nem volt elhelyezve. Öt percig, a cég által önkéntesen alkalmazott türelmi idő elteltével kezdték meg a gépjármű fotózását és jegyzőkönyv készítését.

A parkolási díj megfizetésének ellenőrzésére, továbbá a pótdíjazásra vonatkozóan az **A Kft.** kiadta a **J** általános kézikönyv című útmutatót a parkolókat üzemeltetők részére.

A felperes módosított keresetében sérelemdíj iránti igényét 105.000 forintra felemelte (**Szi** Járásbíróság P.20.422/2014/5. számú jegyzőkönyv).

A jogi indokolást a másodfokú bíróság kiegészíti a következőkkel:

Sz Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlésének a közterületi parkolók üzemeltetéséről és a parkolási díjakról szóló 31/2011. (V.4.) számú Önkormányzati rendelete 5.§-ának (3) bekezdése szerint a fizető parkolók használatáért és a fizető parkolási övezet határain belüli területi járműben történő várakozásért az üzemeltető által meghatározott és jelzett módon parkolási díjat kell fizetni.

Ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdés *a)* pontja azt rögzíti, hogy a fizetési kötelezettség hétfő-kedd-szerda-csütörtök-pénteki napokon, minden fizető parkolóban és parkolási övezetben 7:30 - 17:30 óra közötti időszakra vonatkozik.

A rendelet 6.§-ának (8) bekezdése szerint a megváltott jegyet a jármű szélvédője mögött, kívülről jól látható helyen, a teljes adattartalom ellenőrzésére alkalmas módon kell elhelyezni és azt az ellenőrzésre jogosult személynek kérésre fel kell mutatni.

Az önkormányzati rendelet 11.§-ának (1) bekezdés *a)* pontja értelmében az üzemeltető pótdíj megfizetésére kötelezi azt, aki a fizető parkolóban vagy a fizető parkolási övezet határain belüli közterületen, a parkolási díjat a várakozás megkezdésekor nem fizette meg.

A fentiekkel kiegészített tényállásra és jogi indoklásra tekintettel is helytálló jogi következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította. Nem volt szükség állást foglalni a jelen perben abban a kérdésben, hogy a felperes jogszerűen parkolt-e vagy sem, mivel az alperes a perbeli esetben történt parkolásért alap- és pótdíjat a felperestől nem követelt bírósági úton. Ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, a közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15/D.§-ának (1) és (3) bekezdése értelmében a 60 napos jogvesztő határidőn túl a jogosulatlan parkolásért fizetési kötelezettséget bíróság előtt érvényesíteni már nem lehet.

Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes maga is ellentmondó nyilatkozatot tett a parkolás jogszerűségére vonatkozóan. Saját előadásában úgy nyilatkozott, hogy parkolójegy vásárlása érdekében ment be a közeli kávéházba aprópénzt váltani, ugyanakkor ugyanazon a tárgyaláson arra is utalt, hogy lehet, hogy 7:30 és 7:58 közötti időben már a második parkolójegyet vásárolta ugyanazért a parkolásért, de erre nem emlékezett pontosan (**Szi** Törvényszék 16.P.20.348/2015/4. számú jegyzőkönyv 3. oldal).

Mivel pedig a felperessel szemben az alperes részéről jelenleg követelés nem áll fenn, ezért a felperesnek nincs olyan jogvédelemre szoruló érdeke, amely csak a megállapítási keresettel óvható meg. A Pp.123.§-a szerinti megállapítási keresetet tehát a felperes nem terjesztett elő, azt a megállapítás iránti igényeit el kellett utasítani.

A fellebbezés kapcsán az ítélet tábla kiemeli még az alábbiakat:

A felperes eredeti kereseti kérelmében az adatkezelésről szóló törvényben írt jogait nem érvényesítette. A másodfokú eljárásban pedig a Pp.235.§-ának (1) bekezdése és Pp.246.§-a szerint új igényeket előterjeszteni nem lehet.

Leszögezi továbbá arra a másodfokú bíróság, hogy az arra vonatkozó megállapítás, miszerint a felperes jogszerűen parkolt-e vagy sem az adott helyen és időben, nem tartozik az adatkezelésről szóló 2011. évi CXII. számú törvényben írt személyes adatok körébe. E hivatkozás már csak ebből kifolyólag is alaptalan.

A szabad mozgás, mint alapvető alkotmányos jogra való hivatkozás szintén a fellebbezésben először írt új hivatkozás, ezért azt a másodfokú bíróság a fent kifejtettek szerint nem vizsgálhatta.

Valóban utalt arra a felperes személyes előadásában, hogy korábban már fizetett pótdíjat a parkolási idő túllépéséért, azonban sem annak konkrét összegét nem jelölte meg, sem pedig arra nem hivatkozott, hogy ez a pótdíj jogalap nélküli lett volna. Ezért osztotta az ítélet tábla a törvényszéknek azt az érvelését, hogy általánosságban a felperes nem érvényesíthet igényt más személyek nevében az alperessel szemben. A saját maga által esetleg jogalap nélkül megfizetett parkolási pótdíj összegére vonatkozóan pedig a Pp.121.§-ának (1) bekezdésében írt határozott kereseti kérelmet nem terjesztett elő.

A felperes keresetében kifejtette, hogy sérelemdíjra azért tart igényt, mert az alperes hibás gyakorlata általánosságban sérti a felperes jogait. Sérelemdíjat azonban kifejezetten személyiségi jogsértés esetén lehet megítélni, azonban ilyen személyiségi jogsértést a hibás gyakorlattal összefüggésben a felperes keresetében nem jelölt meg, és ebből következően nem is bizonyított.

Hiába kifogásolta a felperes a jóhírnévhez való jogának megsértését, az alperes a felperes által kifogásolt tényállítást (jogosulatlan parkolás) a parkolási rend ellenőrzése során, saját jogszabályban biztosított hatáskörében eljárva, szabályozott keretek mellett, megfelelő eljárási rendet betartva, pótdíj kiszabása érdekében rögzítette. Ez jóhírnévsértő magatartásnak semmi esetre sem minősíthető. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor azt vizsgálta, hogy az alperes alkalmazásában álló parkolóőrök indokolatlanul durva, lealacsonyító, bántó tényállítást tettek-e vagy sem, ennek hiányában jóhírnévsértés nem valósulhatott meg. Ahogy arra a törvényszék is rámutatott, az állandó bírói gyakorlat szerint a hatóság előtti eljárás kezdeményezése önmagában nem valósítja meg a személyiségi jogsérelmet, a jóhírnévsértést - még akkor sem, hogyha a büntető feljelentés utóbb alaptalannak bizonyul, és az eljárás alá vontat felmentik a vádak alól. A jelen esetben pedig súlyos következménnyel járó büntetőeljárás a felperessel szemben nem indult, parkolási pótdíjazási eljárás csekély súlyú, és a felperessel szemben végül pótdíj behajtására nem került sor.

Az elsőfokú bíróság ítélete a per fő tárgya tekintetében helytálló volt, ezért azt a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A perköltségre vonatkozóan azonban elmulasztott rendelkezni a törvényszék az illeték viseléséről. A jelen per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 62.§-ának (1) bekezdés *f)* pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos, hiszen a felperes sérelemdíj iránti igényt érvényesített, személyiségi jogainak megsértése miatt. A pertárgyérték meg nem határozható pertárgyérték, azaz 600.000 forint az Itv.39.§-ának (3) bekezdés *b)* pontja alapján, a fizetendő illeték az Itv.42.§-ának (1) bekezdés *a)* pontjából következően 6 %, vagyis 36.000 forint volt. A felperes az elsőfokú eljárás során 15.000 forint eljárási illetéket rótt le bélyegben, így további 21.000 forint eljárási illeték megfizetésével tartozik a Magyar Állam javára, külön felhívásra, amely összeget az elsőfokú bíróságnak a költségjegyzékben kellett feljegyeznie.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, a perköltségre vonatkozó részében kisebb részben megváltoztatta. Az államnak járó illeték viseléséről a bíróságnak hivatalból kellett rendelkeznie a Pp.253.§-ának (3) bekezdése értelmében.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján a perköltséget ő köteles viselni. A fellebbezési illetéket leróta, azt maga köteles viselni.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az ítélet tábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a felek közös kérelmére a Pp.256/A.§-ának (1) bekezdés *e)* pontja alapján.

P é c s, 2016. június 30.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró